

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Otto Mørch: Jeg kan sige, at socialdemokratiet kan indstille lovforslaget til vedtagelse med den af justitsministeren foreslåede ændring vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet.

Vi er i øvrigt i socialdemokratiet meget tilfredse med, at det samlede udvalg har fulgt vor henstilling om, at der snarest bør gennemføres foranstaltninger mod den stigende forurenings- og giftfare fra motor-køretøjers udstødning. Denne henstilling er jo kommet stærkt til udtryk i betænkningen og er dermed også stærkt forpligtende for ministeren. Vi finder, at svineriet i forbindelse med bilernes forurenende og giftige udstødning nu må stoppes, og vi finder, at der ikke er behov for nogen langvarig undersøgelse, for man kan simpelt hen bygge vore foranstaltninger op på en god svensk lovgivning; dermed tilgodeser man jo også de fællesnordiske hensyn. Vi vil fra socialdemokratiets side følge den videre udvikling, og vi vil presse på, hvis vi finder, at det trækker unødigt ud med en effektiv ordning.

Vi er i socialdemokratiet også tilfredse med, at det i betænkningen stærkt fastslås, at der må ske en indsats for at gøre de motorkørende klar over, hvor farligt det er, at børn anbringes på bilers forsæder, og at der derfor omgående må iværksættes en speciel propagandainsats på dette felt. Vi vil afvente en sådan propagandainsats' resultat, før der tages lovinitiativ, som mange i mit parti dog ellers finder mest effektivt.

Må jeg i denne forbindelse rejse det spørgsmål, om der ikke ligger en forøget risiko for, at der anbringes flere børn på forsæderne, når der nu i de nye bestemmelser for vare- og lastmotorvogne under 3.000 kg påbydes, at passagerer kun må befinde sig på forsæderne. Det står jo meget stærkt i disse bestemmelser. Jeg ved ikke, om mini-

steren har en kommentar hertil. Jeg frygter personlig, at flere børn via disse bestemmelser udsættes for betydelig fare.

På baggrund af, at der stjæles ca. 13.000 knallerter årligt, og at knallerttyverierne fra 1960 til 1967 er steget 53 pct., har jeg i udvalget ønsket drøftet en nedsættelse af aldersgrænsen for at køre på knallert fra 16 år til 14 år. Jeg er ikke i tvivl om, at en sådan nedsættelse vil medføre en stærk nedgang i knallerttyveriernes antal, og jeg tror også, at den tillige vil styrke ansvarsfølelsen hos de unge. Kriminalpolitisk vil det efter min mening afgjort være en gevinst. Jeg har imidlertid erklæret mig tilfreds med ministerens oplysninger til udvalget om, at der i ministeriet foretages visse undersøgelser vedrørende forholdets færdselsmæssige og kriminalpolitiske sider, og at disse undersøgelser endda kan forventes afsluttet i løbet af dette efterår. Til den tid må vi så tage sagen op.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagets vedtagelse her ved anden behandling.

Adam Møller: Som det fremgår af udvalgets betænkning, har der i udvalget fundet en meget nyttig og grundig drøftelse sted af alle de problemer, der knytter sig til denne lovgivning, og jeg kan konstatere med tilfredshed, at udgangen af udvalgets forhandlinger blev, at man, som jeg også mente det ved første behandling, kunne tiltræde dette forslag, som er fremsat af justitsministeren til denne lovgivning. Det konstateredes under forhandlingen i udvalget, at en række af de problemer, som blev rejst, var under behandling fra justitsministeriets side, og at man var godt i gang med denne behandling. Det konstateredes tillige, at der i udvalget i og for sig var en bred enighed om det ønskelige i at få løst en række af disse problemer.

Jeg vil særlig bemærke, at udvalget har understreget, at når løsningen af problemerne skal finde sted i lovforslags form, må der ske en tilpasning til den nordiske lovgivning, således at vi får ensartede regler på disse områder, og at der naturligvis, som det også fremgår af udvalgsbetænkningen, må tages et meget vidtgående hensyn til de erhvervsmæssige synspunkter, som må have en naturlig plads ved behandlingen af sik-